

TOIMITTAJALTA

Kun kysyin itseltäni, mikä on ruusu-risti-liikkeen raison d'être ja elämän työ, mikä sen merkitys monien teosofisten seurojen keskellä ja rinnalla, ei ole minun vaikea löytää vastausta. Ruusu-risti-liikkeen tehtävä on korkealle kohottaa ja puhtaana pitää henkisen totuuden taivaallista lippua!

Mikä on henkinen totuus? Se mikä koskee ikuista elämää!

Jeesus opetti: On olemassa kaksi valtakuntaa, valon ja pimeyden, Jumalan ja mammonan, ikuisen elämän ja ajallisen kadotuksen. Ja hän sanoi: kahta herraa ette voi palvella.

Ikuisen elämän alaan kuuluu uskonto ja henkinen kehitys, tositieteellinen totuuden etsintä, tositaiteellinen kauneudenkaipuu, – kaikki, mikä on ilman maallisia tarkoituksia, kaikki, mikä rakastaa hyvyyttä, totuutta, oikeutta, kauneutta niiden itsensä takia.

Ajallisen elämän ja katoavaisuuden alaan kuuluu politiikka ja aineellinen vaurastuminen, tieteellinen järki-ylpeys ja taiteellinen prameudenhalu, – kaikki, mikä palvelee maallisia tarkoituksia ja rakastaa henkisiä arvoja ainoastaan niiden ajallisen ja aineellisen käyttökelpoisuuden mukaan.

Ikuinen elämä koskee ensi kädessä yksilöitä ja vasta toisessa kädessä, siis välillisesti joukkoja, kansoja ja valtakuntia; ajallinen elämä sitä vastoin ensi kädessä valtakuntia, kansoja ja joukkoja vasta toisessa kädessä, välillisesti yksilöitä.

Henkinen totuus puhuu niin muodoin yksilöille, ajallinen harha eli näennäinen totuus kansoille ja yksilöille määrättyjen kokonaisuuksien osina. Mutta ajallinen politiikka palvelee aina tietämättään, jopa tahtomattaankin, henkisen totuuden uskontoa.

Ihminen sanoo itselleen esim. näin: Minä olen suomalainen ja Suomen kansalainen. Suomi on isänmaani ja yksilönä olen Suomen tasavallan alamainen. Olen uskonnoltani kristitty ja

kirkoltani evankelisluterilainen protestantti. Olen ammatiltani suutari ja perheolojeni puolesta kolmen lapsen isä.

Tuo kaikki on totta näennäisesti, sillä se on samalla ajallista harhaa. Jos ihminen todella uskoo olevansa tuota kaikkeaa, vaeltaa hän pimeydessä, eikä ole tietoa siitä, koska hän totuuteen herää. Ja tuossa pimeyden tilassa ollen hän puhuu: korkein ja hartain harrastukseni on, että Suomen tasavallan ja sitten myös koko maailman valtiolliset ja yhteiskunnalliset olot tulisivat niin onnellisiksi ja oikeudenmukaisiksi kuin mahdollista. Tämä tapahtuu politiikan avulla ja velvollisuuteni kansalaisena on sentähden ottaa osaa politiikkaan ja sitä kaikella mielelläni ja sielullani harrastaa.

Mutta jos ihminen herää ajattelemaan ja tutkii itseään, täytyy hänen sanoa näin: vaikka olen suomalainen, j. n. e., olen sittenkin vain ihminen. Tiedän, että on lukemattoman paljon samankaltaisia olentoja kuin minä, vaikka vain pieni osa niistä ovat suomalaisia; saksalaiset ja englantilaiset, venäläiset ja ranskalaiset ovat myös ihmisiä, niin, keltaiset kiinalaiset, tummat indiaanit, mustat neekerit ovat myös ihmisiä, ja kaikki yhdessä muodostamme suuren veljesryhmän, jota nimitetään ihmiskunnaksi, sillä kaikki poikkeamme ihmisinä suuresti eläimistä, kasveista ja kivistä. Ja vaikka olen kristitty ja luterilainen, olen sittenkin pimeässä hapuileva ihminen, joka en tiedä, mitä elämä on ja mikä kuolemassa odottaa; ja vaikka monet miljoonat ihmisistä ovat kristityitä, on toisia miljooneja, jotka ovat muhamettilaisia, ja toisia, jotka ovat buddhalaisia tai hinduja, ja toisia, jotka ovat „luonnonpalvelijoita“, – ja kaikki nämä ovat yhtä kaikki ihmisiä, jotka eivät mitään tiedä elämästä ja kuolemasta, vaan niinkuin minäkin hapuilevat pimeässä. Ja vaikka minä elätän perhettäni kenkiä tekemällä ja vaikka toiset tekevät mitkä mitäkin työtä, olemme kuitenkin kaikki ihmisiä, jotka emme oikeastaan tiedä, minkätähden meidän pitää pommistaa ja raataa, minkätähden syödä ja nukkua, minkätähden naida ja jatkaa sukua.

Kaikki on vain näennäistä, kaikki on vain harhaa, sillä todellisuudessa olemme eläviä sieluja, jotka huudamme elävää totuutta ja elävää Jumalaa.

Ja jos Jumala on, täytyy hänen olla puolueeton. Hänen täytyy antaa aurinkonsa nousta sekä hyvälle että pahoille. Hän ei eroita yksilöitä joukkoihin. Hän ei sano: nyt annan suomalaisille piiskaa. Hän ei sano: nyt nostan englantilaiset yhdessä indialaisten kanssa maailman herroiksi. Mitä hänen silmissään merkitsevät maalliset olot ja ajalliset harhat? Miksi hän iloitsisi ranskalaisten voitoista tai saksalaisten häviöistä? Miksi hän loukkaantuisi venäläisten julmuuksista? Kaikki nuo ovat luonnollisia asioita, karmallisia seikkoja, historiallisia tapahtumia, jotka tottelevat aineellisessa maailmassa vallitsevia luonnonlakeja. Jos Jumala on, on hän Isä, joka huolehtii ihmisistä elävinä sieluina, katselee heitä totuuden etsijöinä, rientää heidän luokseen, kun he henkisesti heräävät. Jos Jumala on, ei hän tiedä meistä, niin kauan kuin emme häntä etsi, sillä karma pitää meistä kyllä huolen ja antaa meille elämän myllyssä mitä meille tuleman pitää. Mutta jos Jumala on, on hän meidän vapahtajamme pahasta ja synnistä ja kärsimyksestä, meidän pelastajamme tietämättömyyden tuskasta, joka ei meitä ahdista eikä vaivaa, ennenkuin itse alamme totuutta etsiä. Vasta kun oma tahtomme kääntyy totuuden ja Jumalan puoleen, vasta silloin meidän Isämme taivaissa hymyilee meille ja ottaa meidät pojikseen.

Älkää siis sanoko älkääkään opettako minulle, että Jumalalla on semmoinen tai semmoinen „suunnitelma“, ikäänkuin Jumala olisi suuri poliitikko ja diplomaatti. Älkää yrittäkö todistaa, että Jumala on määrännyt Englannin maailmanvallaksi ja Indian ihmiskunnan opettajaksi. Jotkut jumalat ovat ehkä sen määränneet, mammona on ehkä niin säätänyt, kansojen karma on sen ehkä aikaansaava. Ja jos ette väitäkään, että Jumala sen on säätänyt, niin miksikä sitten tahdotte palvella ja edistää sen asian täyttymistä? Ja kun te tämmöistä maallista asiaa tahdotte edistää, miksikä nimitätte

itseänne totuuden ja Jumalan etsijöiksi ja viisauden tavoittelijoiksi?
Ettekö sittenkin ole vain mammonan eli karman palvelijoita?

Ah, jos Jumalalla on „suunnitelma“, koskee se vain kaikkien
inhimillisten sielujen pelastusta tietämättömyydestä ja pahasta!
Hänen suunnitelmansa koskee vain yksilöitä, kutakin elävää ihmistä
erikseen, sinua ja minua!

Ja sitä suunnitelmaa palvelee Ruusu-Risti.

(Ruusu-Risti 1921 N:o 10, s. 578-280)